

[Willesen.]

vendige Magtmidler til at skaffe sine Afgørelser respekteret. Det ærede Medlem Hr. Parkov udtalte før, da han havde Ordet, at det, Folkeforbundet manglede, var netop Midler til at skaffe sine Afgørelser respekteret. Folkeforbundet er med andre Ord i nogen Maade en Domstol uden Politi, og et Politi skal jo helst ikke være afhængigt af dem, overfor hvem det skal anvendes. Og derfor forekommer det mig at være en Udvej, som burde overvejes, en Opgave, som det er naturligt ikke mindst for et lille Land som Danmark at tage op, parallelt med at vi gaar over til Afrustning, at pege paa Muligheden for, at der hér var en Løsning at finde, hvorved man blev i Stand til at bære sit Ansvar som Medlem af Folkeforbundet uden at udsætte sit eget Lands Sønner for at komme til at tage Del i Kampe og Afgørelser, hvori de ingen som helst Interesse havde. Og kunde en Afrustning i Danmark suppleres med en saadan Indsats, vilde jeg være tilbøjelig til at mene, at vi havde vist Vejen frem paa et Omraade, hvor man hidtil forgæves har søgt en Vej.

Det er jo en Tanke, som har været udkastet andetsteds. Jeg minder om, at den Gang Folkeforbundspagten blev forelagt til Vedtagelse i det engelske Underhus, udtalte Understatssekretær Harmsworth, at saa længe et internationalt Beskyttelseskorps manglede, var de nationale Rustninger nødvendige. Og under Genève-Konferencen udtalte Barthou, at et internationalt Beskyttelseskorps burde stilles til Folkeforbundets Raadighed. Og Wilson havde oprindeligt den Tanke, at den tidligere tyske Flaade skulde anvendes som international Politiflaade. Det blev jo forhindret derved, at den blev sænket ved Scapa Flow. Men selve den Tanke, der ligger bagved, anviser, forekommer det mig, den Vej, vi maa gaa for at løse det Problem at forene Sikkerhed og Afrustning, et Problem, der kræver sin Løsning.

Man kan i mere eller mindre høj Grad beklage, at Problemet er blevet stillet, saadan som det er. Men det er umuligt at komme udenom, at det er stillet saadan. Det er saare forstaaeligt. Naar et lille Land som Danmark gør det Skridt at gaa til Afrustning paa Grund af, at dets baade udenrigspolitiske og militærtekniske Muligheder for fortsat Opretholdelse af Militærvæsenet ikke mere er til Stede, kunde det samtidig være naturligt at pege paa, at der er en anden Vej, og maaske kunde vi saa faa baade smaa og store Stater til at følge os paa Vejen. Det kunde maaske lykkes at faa Folkene til at indse, at for hver Million, man

vil ofre til paa den Maade at skabe et saadant internationalt Politikorps — man maatte jo begynde i det smaa —, kunde de spare baade det dobbelte og mere til paa deres eget Budget.

Søren P. Larsen: Jeg vil gerne ganske kort udtale min Tilslutning til det Lovforslag, som den højtærede Forsvarsminister har fremsat her i Salen. Baade den højtærede Forsvarsminister og mit Partis ærede Ordfører (I. A. Hansen) har betegnet Forslaget som et Forhandlingsgrundlag, og jeg kan ganske henholde mig hertil, ligesom jeg ogsaa kan henholde mig til den saglige Fremstilling, som er givet dels af Ministeren, dels af mit Partis Ordfører.

Naar man drøfter det militære Spørgsmaal her i Landet, maa ogsaa den økonomiske Bæreevne, som Samfundet er i Besiddelse af, være af Betydning ved Afgørelsen af denne Sag. Men jeg kan ikke følge de ærede Medlemmer, der meget ofte lægger Hovedvægten paa den økonomiske Side af Sagen. Vi har jo adskillige Gange staaet overfor det Forhold, baade her i Salen og ude i Agitationen, at de Millioner, som Militærvæsenet koster, bringes til Anvendelse i Agitationen, snart til eet Formaal, snart til et andet, alt efter som den politiske Situation kræver det, og efter som de forskellige Spørgsmaal er til Behandling i Rigsdagen. Jeg mener, at naar Regeringen fremsætter et Lovforslag om Militærvæsenet, saa er det kun saare naturligt, at det bygger paa de finansielle Rammer og det Grundlag, som man mener, det er rimeligt og forsvarligt at bygge en saadan Ordning paa. Jeg ved ogsaa meget vel, at man fra anden Side vil sætte ind paa det rent økonomiske; og det vil man gøre baade fra den Side, hvor man mener, at der ydes for meget, og fra den Side, hvor man mener, at der ydes for lidt.

Naar vi nu gaar til en Nyordning af vort Forsvar indenfor den finansielle Ramme, som Rigsdag og Regering maa sætte, vil jeg gerne rette en Appel til Befalingsmandstanden indenfor den danske Hær. Jeg ved meget vel, at der ogsaa fra den Side fremføres visse Betænkeligheder, og jeg ved ogsaa, at adskillige af disse Betænkeligheder vil veje tungt til ved Bedømmelsen af det foreliggende Lovforslag. Men heroverfor vil jeg gerne fremføre dette, at naar Rigsdag og Regering i sine Overvejelser af Ordningen af vort Forsvar maa tage det Hensyn, at de skal afveje Statens økonomiske Bæreevne overfor de Krav, der føres frem, ogsaa i Bedømmelsen af, hvad der er nødvendigt for vort Lands